

Gk161:1,3,4; Matth.14:15-33; Adem; Oceans; Ik wens jou; Opw.710; houd vol

Ook ná vandaag is de Here Jezus altijd bij je!

1. Zo'n dag als vandaag: die ervaring en sfeer wil je vasthouden. Net als de cat-avonden in Dalfsen. Net als die heerlijke maaltijd, samen met Jezus. Maar... het wordt weer maandag. Maar... de discipelen worden gedwongen (!) weg te gaan. Het Evangelie tekent vóór Hemelvaart al regelmatig de tijd dat Jezus niet meer bij hen zal zijn. Jezus bidt op de berg, de discipelen gaan op pad. Jezus bidt nú in de hemel. Wij gaan op pad.
2. Als deze ervaren vissers in de storm terecht komen zijn ze het mooie moment van die prachtige maaltijd allang weer kwijt. Voor Jezus – de Heer – is de storm geen probleem. De discipelen herkennen Hem niet, vanuit hun eigen angst. Dan klinken die prachtige, bekende woorden ook hier: wees niet bang! Waarom niet? Omdat Hij erbij is. Impulsieve Petrus wil onmiddellijk naar hem toe en Jezus zegt 'kom'. Hij komt Petrus niet tegemoet en stilt de storm nog (!) niet. Zo kun je leren hoe je mag leven in deze – soms stormachtige – wereld. Als Petrus let op Jezus, gaat het goed. Als hij let op de golven (storm in je leven!), zinkt hij weg. Een grote levensles! Een van de belangrijkste vragen in een mensenleven klinkt: red mij! Jezus redt én vermaant. Ook Petrus faalt. Geen mens kan zeggen 'als zij allemaal, ik niet'. We zijn ten diepste allemaal hetzelfde....
3. Pas als ze beiden aan boord zijn legt de Heer de storm het zwijgen op. En dan doen 12 mannen belijdenis van hun geloof: U bent werkelijk Gods Zoon. Om dit te herhalen en te oefenen moeten we steeds gericht blijven op Jezus. De eerste 'stillegging van de storm' (Mat.8) was blijkbaar niet genoeg voor altijd. Ook later, als Jezus gevangen genomen is, stormt het bij Petrus. We hebben dus steeds de 'wonderbare spijziging' nodig (Avondmaal), en elkaar. Soms heb jij het vertrouwen wel en de ander niet. Soms andersom. Samen onderweg. Marije en Kirsten willen ons helpen, en wij hen. Jezus gaat voorop en is er altijd bij, voor iedereen. Houd vol, tot de zee (storm) er niet meer is....

Gesprekspunt, kindfragment, citaten, bijbelrooster

1. Sinds lange tijd zijn er weer jongeren die belijdenis doen. Bemoedigend voor hen én voor ons! Zij durven, door alles heen, Hem te vertrouwen. Dank aan Hem, die dit geeft!
2. ☺☺☺☺ voor de kinderen: g . je ze str . ks f . l . c . teren? D . t v . nd . n zij m . . i , en G . d ook! W . l je . . k h . r . n bij G . d? Z . g m . . r 'ja' t . g . n Hem! Hij z . gt ook heel gr . ag 'ja' tegen jou. Zie je al die andere mensen? S . m . n onderweg. G s!
3. 'Het schip op zee is de kerk in de geschiedenis en Christus is voor het aangezicht van zijn Vader haar voorspreker. En als we opstaan van de avondmaalstafel, is dat 't moment waarop we er scherp van doordrongen worden, dat zo de situatie is: wij hier, Hij daar. DAAR! Dit besef kan pijn doen. Er zijn momenten dat de bruidegom bijna handtastelijk bij ons is. Dat zijn de hoogtepunten van het leven. Maar ze worden niet zelden gevolgd door ogenblikken waarop Hij uit ons zicht is weggenomen. Dat zijn de tijden van het vasten, zegt het Evangelie'
4. 'Gij zijt Gods Zoon. Deze belijdenis ontbreekt bij de vermenigvuldiging der broden. De mooiste en waarachtigste belijdenissen worden ook meer in de week dan op de zondag geboren, meer in dieptepunten dan in hoogtepunten, maar ná Pinksteren dan vóór Hemelvaartsdag, meer op zee dan op het veilige land. Daaruit blijkt iets van het heilzame dat Christus de zijnen dwingt in het schip te gaan en afscheid van hen neemt. Maar die prachtige belijdenissen in het uur van gevaar – hoe moeten ze gewonnen worden op het ongeloof! Wat hebben ze een moeilijke geboorte'
5. **Bijbelrooster zondag** (zo mogelijk eerst 1Kon.18) 1Kon.19:1-9 (hoe kan twijfel toeslaan na een diepe religieuze ervaring!); **maandag** Mat.14:1-4 (storm is 'de wrede tetrarch Herodes aan de overkant'); **dinsdag** Jesaja 43:1-3a + 14-21; **woensdag** 2Cor.12:1-10 (in de worsteling (twijfel) komt Gods genade naar Paulus toe); **donderdag** Mat.8:23-34; **vrijdag** 1Sam.17:31-50 (op dit moment geen spoor van twijfel); **zaterdag** Mat.16:13-23 (16: erkenning van Hem!). Liefhebbers: Ps.121; Ps.125; Op.21 (1b!)

Ds.G.J.Klapwijk, Zwolle-Berkum, Belijdenisdienst Marije en Kirsten, 15 mei 2022

Gk161:1,3,4; Matth.14:15-33; Adem; Oceans; Ik wens jou; Opw.710; houd vol

Ook ná vandaag is de Here Jezus altijd bij je!

Blok 1. Er zijn van die dagen die je niet snel vergeet. Vandaag is er zo eentje.

Het leek een klein beetje op een bruiloft.

Appen, overleggen, regelen, afspreken, wat komt er allemaal bij kijken?

Wie hebben we allemaal nodig? Wie nodigen we uit, behalve onze gemeente?

Een checklist enzo.

Belijdenisdienst. Voor Marije en Kirsten een mooie dag.

Voor Henko, Hilma, Bert en Greet een mooie dag.

Voor oma van der Vegt en oma van de Riet, voor opa en oma Meedendorp een mooie dag.

Voor andere familieleden, voor vrienden, voor catecheten en mede-catechisanten, voor ons als gemeente een prachtige dag: een kers op de taart!

Je vergeet even dat er best veel discussie is in de kerk, en soms ook stevige meningsverschillen. En dat er oorlog is in Europa en dat ... en dat...

Het zal allemaal wel, maar vandaag groot feest: in de hemel en hier bij ons.

Je zou het willen vasthouden.

Maar ja, morgen is het weer maandag en dan kan het zo makkelijk weer ver weg lijken.

Net als de maandagavond cat in Dalfsen.

Met een groep jongeren en een paar catecheten bij elkaar. Een vast ritme. Plezier, ontmoeting en inhoud.

Maar dan wordt het weer gewoon dinsdag.

En voor Marije en Kirsten valt dat helemaal weg. Ook al hopen we er nog wel wat voor in de plaats te kunnen stellen.

Je wilt soms iets vasthouden, zo mooi is het. Maar dat lukt vaak niet.

Zo stel ik me ook die geschiedenis voor uit ons Bijbelverhaal.

Je zult het maar meemaken.

Je bent discipel van de Here Jezus. Je mag Hem volgen, met Hem meelopen.

Je volgt de Discipelschapstrainingsschool.

Toen wisten ze het nog niet maar die ging zo'n drie jaar duren.

Dan zie je en hoor je hoe die bijzondere Meester van je mensen geneest.

En ze zagen hoe het de Meester raakte: Iemand met macht en met ontferming bewogen.

De mensen stromen toe.

Als het etenstijd wordt willen de leerlingen dat Hij al die mensen naar huis toe stuurt, want daar hadden ze niet op gerekend.

Dan komt er nog zo'n groot wonder bij: met 5 broodjes en 2 vissen krijgen duizenden mensen genoeg te eten en mogen alle discipelen ook nog eens een mand vol eten meenemen op hun reis. Wat een wonder. Wat een overvloed.

Echt genade. Niet eerst werken, maar eerst eten mee voor onderweg, als in het paradijs!

Echt genade. Niet eerst werken, maar eerst eten mee voor onderweg, als in het paradijs!

Je wilt toch dat het nooit meer ophoudt?

Maar dat kan niet. En dat vinden ze moeilijk.

Kijk maar (vs.22): Jezus moet ze echt dwingen om aan boord van het schip te gaan en naar de overkant van het meer van Galilea te gaan.

Daar zit al een belangrijke boodschap in, voor hen en voor ons.

Steeds zie je al die beweging in het Nieuwe Testament dat je niet bij de Here Jezus kunt blijven. Dat je Hem niet vast kunt houden.
Het is niet pas bij de Hemelvaart van Jezus dat Jezus en de discipelen niet meer bij elkaar zijn. Ze zijn als het ware al van tevoren aan het oefenen, zo ook hier.

Jezus Zelf gaat dan iets heel belangrijks doen. Iets wat Hij vaak doet. Hij gaat de berg op. Dichtbij zijn Vader en Hij gaat bidden. Vast ook voor de discipelen.
Net als vandaag. Hij is niet hier maar in de hemel, maar ontzettend op ons betrokken. Hij neemt het voor ons op, pleit voor ons....
En wij leven hier op aarde, gaan op pad. Komen soms in de storm terecht...

Blok 2. Na die prachtige ervaring komen de discipelen in een ramp-scenario terecht.
Ze waren heus wel wat gewend.

Een aantal van hen waren vissers geweest, voordat Jezus ze riep.
Maar het meer van Galilea schijnt heel snel te kunnen veranderen in een 'spookmeer'. Volgens mij is het met 'de Fluessen' in Friesland ook zo, maar dat weet ik niet zeker.
En dan kun je nog zo'n beroepsvisser zijn geweest. Dan weet je jezelf geen raad.
Breng je het er wel levend van af? Zou het schip kapseizen?
Wat gaat er door hen heen?

Er was weinig meer over in hun gedachten van die mooie geschiedenis die eraan vooraf ging. Ze waren bezig met man en macht om zich tegen de 'teisterende' golven teweer te stellen.

Je mag dat woord 'teisteren' ook wel wat persoonlijker opvatten en dus mag je wel breder denken dan golven die je teisteren. Dus denk ook maar aan andere moeilijkheden die soms over je heen dreigen te spoelen. De situatie waaronder je zo gebukt kunt gaan. Misschien wel wat er is vandaag....

Voor Jezus, Gods Zoon, voor Hem die zo intens bij de schepping betrokken was, is deze storm geen probleem. En hoeft Hij die storm dus ook niet te stillen.

Voor Hem die de natuurkundige wetten in deze wereld heeft gelegd, is het geen probleem deze wetten in dienst te nemen als het Hem van pas komt.

Hij loopt over het water. Ja, als je kunt opstaan uit de dood....

Als de discipelen Hem zien kleurt meer hun angst dan de werkelijkheid hun blik.

Ook dat nog.... Ze maken hun Heiland, de Zoon van God, uit voor spook....

Grote, stoere kerels: wat is er nog van over? Ja, wat is er bij ons nog van over als het erop aan komt? Met onze kleine hartjes..

Ze hadden het al moeilijk in de storm en nu helemaal: ze schreeuwen het uit!

En dan klinken die woorden die zo prachtig zijn en die de Here Jezus op meerdere belangrijke momenten uitspreekt: wees niet bang!

Ja, dat is makkelijk praten! Hoezo niet?

Het enige goede antwoord is: omdat Hij het zegt. Ik ben het, dus dan hoef je toch niet bang te zijn? Dan komt het toch goed? Ik ben er. Ik ben...

En bij de impulsieve Petrus gaat inderdaad onmiddellijk de knop om.

Als haantje de voorste wil hij graag naar zijn Heer toe en vraagt toestemming aan Hem. Dat mag. Jezus zegt 'kom maar'.

Probeer het je voor te stellen. Waggelend naar de rand van de schommelende boot, met stevige golven om je heen zie je daar je Heiland en stap je over boord.

Wat een avontuur! Wat een geloof!

En let eens op Jezus.... Hij komt Petrus niet tegemoet en laat de storm niet ophouden.

Zo is het leven, ook vandaag, nog vaak.
Jezus lost niet je problemen op maar Hij is er wel bij.
Ook in ons leven. Ook als het stormt. Als het heftig stormt!
En de volgende les is ook een belangrijke, voor Petrus en voor ons.
Waar let je vooral op? Wat krijgt de meeste aandacht?
Als je op Jezus blijft letten gaat het goed.
Als je vooral op de problemen let, ga je daarin koppie onder.
Groeit het je boven je hoofd.
Zo ook bij Petrus. Kijkt hij naar de Heer, dan kan hij over het water lopen.
Dat kan hij natuurlijk niet altijd maar nu wel omdat de Heer hem uitnodigde om naar Hem toe te komen.
Kijkt Petrus om zich heen naar het donkere, dreigende water en de golven, hoe begrijpelijk ook!, dan lukt het niet. De omstandigheden bepalen hoe Petrus zich voelt.
Meer dan zijn vertrouwen op de Heer.
Maar zelfs dan hebben bij hem niet de omstandigheden het laatste woord maar roept hij het uit. Die uitroep die zo van belang is voor elk mens.
Voor Petrus, voor Marije, voor Kirsten, voor jou, voor mij: Heer, red mij!

Plaatje 6 Heer, red mij!

Ik ga koppie onder. Ik red het niet meer. Redt U mij dan!
Dat is een vraag die God heel graag hoort, ook vandaag van jou....
Heer, red mij. Ik word geteisterd door ziekte, door dwangmatige gedachten, door angst, door zonden, door... IK WEET HET NIET MEER... Red mij.
En als je dat vraagt, laat Jezus je nooit met lege handen staan!
Maar Hij laat tegelijkertijd ook nog even merken, aan Petrus en aan ons, dat dit niet had hoeven. Petrus, je twijfelde. Je geloof was klein. Waarom toch?
Let op: Jezus bedoelt hier niet dat twijfel niet mag voorkomen maar Hij wil duidelijk maken dat je met Hem als Heer niet bang hoeft te zijn.
Het feit dat het regelmatig toch in de Bijbel staat 'je hoeft niet bang te zijn' komt omdat wij het blijkbaar toch nog heel regelmatig wel zijn!
En zo gaan ze daar, hand in hand, of Jezus die Petrus bij de arm heeft genomen, terug naar de boot.

Ergens ook wel geruststellend, dat het Petrus ook niet echt lukte.
Dat hij niet anders en beter is dan de anderen.
Eigenlijk zijn zij en wij allemaal gelijk. Net mensen....

Blok 3. Ze stappen in en de storm gaat liggen. Pas dan!

En dan dat prachtige moment.
Zonder corsages en zonder liturgieboekjes, maar wel een prachtige geloofsbelijdenis van 12, waarschijnlijk natte discipelen: Ja, Heer, we weten het zeker. U bent echt de Zoon van God. U bent het. U bent. Ontroerend. En wat fijn dat wij, terwijl er verder niemand bij was, er weet van mogen hebben. En mee mogen genieten. En ervan mogen leren!
En vandaag ook Marije en Kirsten mogen horen. Met wat voor hen het belangrijkste is.
En dan sta je ook automatisch stil bij hoe dat dan voor jezelf is.
Luisterend naar hun 'jawoord' kijk je zelf in de spiegel. Wat/wie zie je?

De discipelen, Marije en Kirsten, zij geloven!
Maar dat geloof en dat belijden staat altijd onder druk.
We zijn gevoelig voor omstandigheden. Voor onze stemmingen.
Voor de stemmen en de mensen om ons heen.

Je kunt niet zeggen: eens 'ja' gezegd, dan is het goed en altijd rustig in je leven.
Kijk maar naar Petrus.

Want ze hadden eerder storm meegemaakt.

Je leest erover in Mattheus 8. Toen was Jezus er gewoon bij in de boot.

Maar Hij sliep. En in grote paniek maakten zij Hem wakker en stilde Hij de storm.

Ze hadden meer mogen verwachten van de Here Jezus maar wij zijn vaak kleingelovig en zwak. Omstandigheden doen meer met ons dan we vaak zouden wensen.

En over een poosje is Jezus gevangen genomen.

En stormt het in het leven van Petrus. Hé, hoor jij ook niet bij deze kerel?

Ikke niet. Ben je nou helemaal gek... En nog heftiger woorden kwamen eraan te pas.

En wij zijn niet anders dan Petrus.

Marije en Kirsten zijn eruit. Zij willen ervoor gaan. Ze zeggen ja tegen God.

Ja, ik geloof in U. Ja, ik wil bij U horen. U wilt mij redden: dankUwel!

En bijzonder: ze zeggen het hier in de kerk, in de geloofsgemeenschap.

Want zij weten ook wel dat het niet altijd blijft zoals op deze dag.

En zij hebben, net als wij, regelmatig de wonderbare spijziging nodig.

Om samen Avondmaal te vieren. Te gedenken. Zoals je op cat leerde: 4 en 5 mei tegelijk.

Wat erg wat er gebeurd is. Jezus voor ons. Omdat ik niet altijd deug.

Maar ook weer wat een feest: bevrijding. Vergeving van zonden en eeuwig leven.

En dan hebben zij ons nodig en wij hen. Omdat we onszelf kennen.

En Jezus gaat altijd voorop. En is er altijd bij, ook na vandaag!

Hij bidt niet meer op de berg maar in de hemel.

Neemt het op voor Marije, voor Kirsten, voor al Gods kinderen.

En Hij heeft beloofd er altijd bij te zijn.

Met zijn goddelijke macht en liefde.

Houd vol!

Tot de dag komt dat de zee er niet meer zal zijn.

De stormen in je leven voorbij zijn. Ga je mee? Amen.